

Ἄλλ' ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ θέλῃ;

Διὰ νὰ θέλῃ, ἢ πρέπει νὰ εἶνε τόσο ἀνάνδρος καὶ δεινὸς κόλαξ ὡς κ. πρωθυπουργός, ὥστε νὰ μὴ τολμᾷ οὐδ' ἐπὶ καλῶ τοῦ Βασιλέως ν' ἀντιπαρρηρήσῃ τι εἰς τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν του, ἢ νὰ εἶνε ἐχθρὸς τοῦ Βασιλέως, ὥστε νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν κίνδυνον διὰ τὴν κεφαλὴν του.

Ἐὰν ἐγνωρίζομεν τὸν Τρικούνην δημοκρατικόν, ἡδυνάμεθα νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν ἀπόφασίν του, ὅπως καθυποβάλλῃ νομοσχέδιον περὶ ἀντιβασιλείας δι' Ἀρμοδίου συλλογισμοῦ. Ἄλλ' εἶνε ὁ Τρικούνης δημοκρατικὸς;

Μένει ἡ σκέψις τῆς μυστικῆς ἐχθρότητός του ἐναντίον τοῦ Βασιλέως.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐφ' ὅσον δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν δὲν χωρεῖ.

Ἐχθρὸς τοῦ Βασιλέως ὁ διορισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τὸ 1875 πρωθυπουργός; Ἐχθρὸς τοῦ Βασιλέως, ὁ ἀντὶ χολῆς λαβὼν παρ' αὐτοῦ μάννα, ἀντὶ τοῦ *Τίς πταίει* πρωθυπουργίαν, ἐναντίον ὅλων τῶν συνταγματικῶν νομίμων; Ἐχθρὸς τοῦ Βασιλέως ὁ διατηρούμενος ἀκόμη πρωθυπουργός, ἐκεῖνος ὅστις ἔπρεπε νὰ εἶνε πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀπηλλαγμένος τῆς πρωθυπουργίας;

Δὲν μένει λοιπὸν ἄλλη ἐξήγησις ἢ ἡ τῆς ἀτολμίας τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Ἄλλ' ὅ,τι δὲν τολμᾷ ὁ πρωθυπουργός, δὲν θὰ τολμήσῃ ἄρ' αὖτε ἡ πλειοψηφία του;

Ὅ,τι δὲν θὰ τολμήσῃ ἡ πλειοψηφία του, δὲν θὰ τολμήσῃ ἄρ' αὖτε ἡ ἀντιπολιτεύσις;

Ἐὰν καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ πλειοψηφία καὶ ἡ ἀντιπολιτεύσις ψηφίσουν διὰ *τεμετά* τὸ νομοσχέδιον τῆς ἀντιβασιλείας, ὁ Βασιλεὺς ἂς σχηματίσῃ τότε πεποιθήσιν ὅτι ἓνα δὲν ἔχει φίλον ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐνθυμούμενος τοὺς μαντικούς τοῦ Λομβάρδου λόγους: Εἴμεθα, Βασιλεῦ, οἱ Ἕλληνες, δημοκρατικοί, ἂς συλλογισθῇ ἂν ἀρμόζῃ εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Στέμματος τὸ βασιλεύειν τοιούτων Ἑλλήνων.

Καλεῖδάν

ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Πρόκειται νὰ γίνῃ κλήρωσις! Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οὐδένα πρόξενε φόβον, οὐδεμίαν συγκλίψιν· τὸν κόπον μάλιστα δὲν λαμβάνει τις νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ Νομαρχεῖον κατὰ τὴν κλήρωσιν, ἀφίνων εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὴν πλήρη ἐνεργείας ἐλευθερίαν.

Σοὶ κοινοποιεῖται τὸ χαρμῶδες ἀγγελμα τῆς κληρώσεώς σου δι' ἐνὸς φύλλου πορείας. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ ταύτης εἶσαι ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν χωρὶς φυλάκων, οἵτινες, ἂν τύχῃ νὰ ᾖ φίλοι σου, μεταβάλλουν τὸ φύλλον πορείας σου εἰς φύλλον ἀργίας· ἂν δὲ τοῦναντίον, τότε ἡ πρώτη μετ' αὐτῶν συνάντησις δὲν σοὶ ἀφίνει πολὺ γλυκεῖας ἀναμνήσεις — *Αἶντε περπάτει*, καὶ ἂν ᾖσαι ἀσθενής, προστίθεται τὸ παληοσακάτη, διὰ νὰ γίνῃ στίχος, αὐτὰ εἶνε τὸ καλῶς ὥριστες τῶν ραδιῶν μας χωρὶς φυλάκων.

ἡ δὲ συνάντησις
τοῦτο ἐν ἡφαιστῷ.

Ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς μᾶς ἔδωκε τὸν στρατιωτικὸν κανονισμόν του, καθ' ὃν ὁ χωλὸς, τυφλὸς, κωφὸς κληροῦχος ἔχει τὴν εὐτυχίαν νὰ διέλθῃ ἀπὸ μίαν ἱατρικὴν ἐπιτροπὴν, καλουμένην Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν. Ἐχομεν καὶ ἡμεῖς τοιαύτην; μάλιστα. Εἶνε ὅμως πολὺ αὐστηρά. Ὅπως δ' ἐξαιρεθῇ τις δὲν ὠφελεῖ μόνον ν' ἀσθενῇ, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ καὶ ἄλλας ἰδιότητες, μὴ ἐμπεριεχομένας εἰς τὴν γενικὴν παθολογίαν, ὡς λ. χ. νὰ ᾖ Ἑρμουπολίτης! Ἡ πάθος αὕτη εἶνε ἰδιαζόντως ἡ μᾶλλον ἐξαιρεσίμος, κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ προέδρου τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς. Ἐχει, βλέπετε, ἑκαστὸς ἱατρὸς τὰς ἰδέας του. Ἡ δὲ νόσος Ἑρμουπολίτις θὰ ἡμπορέσῃ ἴσως νὰ κάμῃ ἂν ὄχι βουλευτὴν, πιθανὸν ὅμως κομματαρχίσκον τὸν ἀδελφόν τοῦ προέδρου τῆς. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσῃ τις, ὅτι οἱ ἐντελῶς ὑποκείμενοι εἰς πάθος τι δυστυχεῖς κληροῦχοι ἐξαίρουται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, διότι ἐπὶ τέλους, ὁ χωλὸς εἶνε χωλὸς καὶ ἂς μὴ κατάγεται ἐκ Σύρου, ἀλλὰ—καὶ ἐδῶ ἐπιστήτω ἡ προσοχὴ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ—ὑπάρχουσι καὶ ἄνθρωποι οἵτινες δὲν ἐννοοῦν νὰ ὑπηρετήσουν, καίτοι Κροτωνιάται τὸ ἀνάστημα, τὴν ὑγίαν καὶ τὴν ἰσχύ· αὐτοὶ κατορθοῦν τοῦτο, οὐχὶ μετὰ μεγάλης δυσκολίας, ἂν εὐτυχῶσι νὰ γνωρίζωσι τὰ τρία ἐντιμα τῆς ἐπιτροπῆς μας μέλη. Ἰδίους ὄμμασιν εἶδομεν ὑγιεῖς ἐξαίρεθέντας σκώπτοντας ὑμᾶς, κύριοι τρεῖς ἱατροί! Ἰδίους ὄμμασιν εἶδομεν ἀνοικτομμάτας, ὡς ὑμᾶς, κηρυχθέντας παρ' ὑμῶν προφανῶς μύσπας καὶ σταλέντας εἰς τὰς ἐστίας των, ἐνῶ ἐξ ἄλλου—αὐτόπαι μάρτυρες εἴμεθα—δυστυχεῖς κατάχλωμοι χωρικοὶ δὲν ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ τύχωσιν εἰκοσαήμερου ἀναρρωτικῆς ἀδείας!! Ἄν ταῦτα φαίνονται ἀπίθανά, δυνάμεθα εἰς πρώτην πρόσκλησιν νὰ ὑποδείξωμεν τὸ ἀληθές.

Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ τούτου. Ἡ τρικουπικὴ μάχαιρα ἂς πέσῃ ἐπὶ τῶν ἀνόμων. Πρόκειται μόνον περὶ κληροῦχου, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ μόνου ἐσκοποῦμεν νὰ ὁμιλήσωμεν.

Ἐμπρός! Εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον καὶ μὴ περιμένων οὔτε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διδομένην προθεσμίαν, τρέχεις μυρία δὲ καθ' ὁδὸν ἰδεῖαι ἀναπετεροῦσι τοὺς διατάζοντας πόδας σου. Ἐχει καὶ τὰ θέλητρά της ἡ στρατιωτικὴ ζωὴ μονολογεῖς καθ' ὁδόν: αἰὶ ἐνδύθῃ τὴν στρατιωτικὴν στολὴν, θὰ τρώγῃ τὴν κλασικὴν κουραμάναν, θὰ φέρῃ ἔξω, χωρὶς νὰ λογαριάσωμεν τὰς δεκαμερίας καὶ τὰς παρὰ τῷ ὥραϊ τῆς Ἀνδρου φύλλο κατακτήσεις, αἵτινες οὐκ ὀλίγον ἐπαυξάνουν καὶ αὐταὶ τὸν στρατιωτικὸν ζήλον τινῶν. Περὶ ἐνθουσιασμοῦ, πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ τις, ὀλίγος ὑπάρχει κατὰ τὴν κατάταξιν, διότι συμβαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ νὰ πίπτῃ ὁ κλῆρος ἀκριβῶς τὴν ἐπιούσαν εἰρηκτικὴν λύσεως ἐλληνοτουρκικοῦ ἐπεισοδίου, μειώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας, ἀνακαλέσεως διατάγματος ἐπιστρατείας καὶ πρὸ πάντων εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν, κατὰ Παράσχον, . . . «εἰς πεδιάδα ἀντηχεῖ τραγοῦδι πλερωμένο».

Οὕτω μονολογῶν, πρὶν ἐγκαταλείψῃς τοῦ πολίτου τὸ ἐνδυμα, φθάνεις ἐπὶ τέλους εἰς τὸ Στρατολογικὸν γραφεῖον. Πλησιάζεις ἓνα τῶν σπαθοφόρων γραφῶν.

— Κύριε, τῷ λέγεις, ἦλθον νὰ με κατατάξῃτε.

— Τὸ, κύριε, νὰ λείπῃ, σοῦ ἀπαντᾷ.

Ἐπειτα μὴ καὶ δυὸ σ' ἀρπάξει, σοῦ πέρνει μέτρο, καὶ, θὰ γίνῃς σκαπανεὺς, σοῦ λέγει. Ὁρκισθῇς;

— Ὁχι.

— Θὰ ὁρκισθῇς, καὶ τώρα ἀμέσως.

Στρέφω δὲ πρὸς στρατιώτην τινὰ καὶ δεικνύων σε

— Ἐχε τὸ νοῦ σου σ' αὐτὸν ἐδῶ νὰ μὴ φύγῃ.

— !!

Παπᾶς τις παρουσιάζεται ἐνώπιόν σου ἔχων ἱερεῖστασι-
κὸν τὸ ἐξωτερικόν.

— Λέγε, σοῦ λέγει, ὅ,τι θὰ 'πῶ, καὶ σύντομα.

Ἐκείνην τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ὁ ζῆλος ὅλος ἀρχίζει νὰ μα-
ραίνεται ὑπὸ τὴν πένθιμον καὶ σχεδὸν ἐχθρικὴν ὑποδοχὴν
τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου, ὁρκίζεται ὁ πτωχὸς νεοσύλ-
λεκτος.

— Ἐτελείωσέ, ἀνακράζει ὁ ἱερεὺς.

— Ἀρπάχτε τον, βοᾷ ὁ ὑπάλληλος.

— Ἐμπρὸς ρέ, μουγκρίζει ὁ στρατιώτης, πρῶτος ἤδη
θανάσιμος ἐχθρὸς σου, διότι χάριν σοῦ ἀναλαμβάνει ἀγγα-
ρεῖαν νεοσυλλέκτου.

Ἡ στρατιωτικὴ αὕτη ἀνατροφή φοβίζει τὸν νεοορκισθέντα,
τὸ δ' ἀπότομον αὐτὸ τοῦ χαρακτήρος μετατρέπει εἰς με-
λαγχολίαν τὴν πρώτην τοῦ νέου φαιδρότητα.

Φθάνεις εἰς τὸ Τάγμα σου. Σ' ἐνδύουν. Τὰ τῆς ἐνδυμα-
σίας τοῦ στρατιώτου ἐξαπτόνται ἐκ τοῦ φιλοκάλου τοῦ
Διοικητοῦ ἐκάστου τάγματος. Οὕτω λ. χ. βλέπει τις νεο-
συλλέκτους τοσοῦτον γελοιῶς ἐνδεδυμένους καὶ ὡς ἐν σάκ-
κῳ εὐρισκομένους; ὥστε ἐντρέπεται, μὰ τὴν ἀλήθειαν, διὰ
λογαριασμόν τους τοὺς παρατηροῦντας αὐτοὺς ξένους. Τὸ
ἔθνος πληρῶνει ἀδράως διὰ τὴν ἐνδυμασίαν, φέρεται δὲ διαφῶ-
ρων ἀριθμῶν ἀναστήματα, ὅπως προλαμβάνη τὰς καταγ-
κιζικὰς συνεπείας τὰς ἤδη παρατηρουμένας· δὲν ὑπολεί-
πεται δὲ οὐδὲν ἕτερον ἢ μικρὰ φιλοκαλία ἐκ μέρους τοῦ
σωματάρχου.

— Θὰ παρουσιασθῇς εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ τάγματος,
ἀκούς;

— Ἀκούω, τί ὥρα;

— Τί διάβολο, τὴν ὥρα δὲ ξέρεις;

— Εἶνε ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς κατατάξεώς μου, δὲν γνω-
ρίζω τίποτε.

— Εἰς τὰς δέκα· ἀλλὰ, κακομοίρη, νὰ τὰ μάθης σύντο-
μα, γιατί θὰ σὲ φάῃ ἡ ψειροῦ (κοσμητικὸν τῆς φυλακῆς).

Ἡ ὥρα ἤλθεν· ὁ νεοσύλλεκτος παρουσιάζεται μετὰ τριῶν
ἄλλων πρὸ τοῦ διοικητηρίου. Ἡ θύρα ἀνοίγει. Ἐξέρχεται
ὁ διοικητὴς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τεσσάρων ἢ πέντε ἀξιω-
ματικῶν.

— Προσοχή! κραυγάζει εἰς λοχίας.

Ἐν νεκρικῇ δὲ σιγῇ ἀκούεται νὰ λέγῃ εἰς τῶν παρου-
σιαζομένων τὸ περίφημον «εὐπειθῶς παρουσιάζομαι εἰς τὴν
διοίκησιν τοῦ τάγματός μου. . .» Τρέμει ὁ δυστυχὴς ὅλος,
διότι—καὶ τοῦτο ἀπὸ τὰ πολλὰ—τοῦ εἶπον ὅτι ἂν κάμῃ
κάνεν λάθος εἰς τὸ προπονητικὸν τοῦτο λογίδριον, θὰ ἔχῃ
δῶρον δέκα ἡμερῶν φυλάκισιν.

Ἐκεῖ ἀκούει τις τριγμούς ὁδόντων καὶ παλμούς καρδίας·
ἐκεῖ ὁ φόβος κάμνει τοὺς μὲν νὰ λέγωσι τὴν διοίκησιν τοῦ
τάγματός των διοίκησιν τοῦ σώματός των, τοὺς δὲ νὰ
ζητῶσιν ἄλλα, ἐνῷ δι' ἄλλα παρουσιάσθησαν.

Μετὰ τὴν ἀναφορὰν ὁ ἐκ τῆς ἀντιθέτου γωνίας λοχίας
ἀνακράζει ἕνα μετασβολή! καὶ ἔπειτα χαμηλὰ, χαμηλὰ:

— Ἐλᾶτε, μουλαράκιά μου, νὰ σᾶς ταῖσω τώρα.

— Τὰ 'πιασες πάλι τὰ μπαρμπουνάκια, λέγει ὁ εἰς εἰς
τὸν συνοδεύοντα αὐτὸν ὑπαξιωματικόν.

— Ἀλλοίμονον ἴστην Τουρκιά, τὴν 'φάγαμε, ψυθιρίζει
ἄλλος.

Μετ' ὀλίγα λεπτά σάλπισμα ἤχηρὸν ἀντήχει, πάραυτα δὲ
ὅλοι ἐν χαρᾷ τρέχοντες ἤρπαζον τὰς καραβάνας των καὶ ἐ-
ξήρχοντο τῶν θαλάμων σπρόχωντες καὶ σπροχνώμενοι, εἰς
τὸ ρεῦμα δ' ἐκεῖνο παρυσύρθη καὶ ὁ φίλος μας ἐνώπιον ἀχνι-
ζούσης καζανάρας, πλησίον τῆς ὁποίας στρατιώτης τις κρα-
τῶν ὑπερμεγέθη κουτάλαν καὶ καθιδρῶς ἀνεκίνει μεφιστοφε-
λικῶ τῷ τρόπῳ, τὴν λίμνην ἐκείνην, ἥτις περιεῖχε τὴν δι'
ὀγδοήκοντα ἀνδρας τροφήν.

Προυχώρησε καὶ αὐτὸς ἀπὸ περιέργειαν, πλὴν ὁ γνωστός
μας Λοχίας.

— Βρὲ τοῦ μοῦ πᾶς; ἄκουσες τὸ νομά σου; μωρὲ πεῖνα!
σὺ δὲν βαστίεσες, λύσσαξες; !!

— Ὅπισθὲν του δὲ εἰς ἄλλος ἐν στωικῇ ἀπαθείᾳ:

— Ἦλθαν τάγρια νὰ διώξουν τὰ ἡμέρα.

Ἦρχισε ἔπειτα Δεκανεὺς τις ν' ἀναγινώσκῃ κατάλογον·
ἐκαστος δὲ ἀκούων τὸ νομά του ἐπλησίαζε μὲ τὴν καραβά-
ναν του τεταμένην, ὁ δὲ κουταλοφόρος στρατιώτης διὰ
δύο του κουταλιῶν τὴν ἐπλήρου. Ἐπλησίασε καὶ ὁ νεοσύλ-
λεκτός μας, ὅτε πάλιν ὁπισθὲν του ἠκούσθη:

— Σοῦ 'φεξε πάλι, φαῖ 'ποῦ δὲν εἶδες σ' τὸν νεῖρό σου.

Τὸ συσσίτιον ἐκάστου στρατιώτου συνέκειτο ἀπὸ δύο τε-
μάχια κρέατος μετὰ ζωμοῦ, ἔπειτα χόρτα διαφόρων εἰδῶν
καὶ πιπέριον οὐκ ὀλίγον. Δέον νὰ ὁμολογήσωγεν, ὅτι τὸ ὑ-
λικὸν τοῦ συσσιτίου τοῦ στρατοῦ μας εἶνε ἀρκετὰ καλόν, ἡ
μόνη ἑλλειψὶς του εἶνε ὁ κακὸς τῶν μαγειρῶν διοργανισμός·
διορίζουν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μάγειρον ἀνθρώπον μὴ ἔχον-
τα ἀπολύτως οὐδεμίαν τῆς μαγειρικῆς τέχνης γνῶσιν, πρᾶγ-
μα, τὸ ὑποῖον κάμνει τὸ συσσίτιον νὰ χάνῃ τὴν ἀξίαν τὴν
ὁπωσδήποτε καλὴν τοῦ ὑλικοῦ του. Τὰ χρέη τοῦ μαγειροῦ,
ὡς πᾶσα ὑπηρεσία, ἐν τῷ στρατῷ δέον φρονεῖν νὰ διδά-
σκωνται στοιχειωδῶς τοῦλάχιστον, ὡς τοῦτο γίνεται εἰς ὅ-
λους τοὺς εὐρωπαϊκοὺς στρατοὺς.

Μετὰ τὸ συσσίτιον ὁ νεοσύλλεκτος ἀφέθη ἐλεύθερος μέ-
χρι τῶν τεσσάρων μ. μ. Ὁρμησε ἔξω τοῦ στρατῶνος μετὰ
δύο συναδέλφων του διευθυνόμενος πρὸς τὴν πόλιν τὴν ὁ-
ποίαν τῷ ἐφαίνετο ὅτι πρὸ μηνῶν ἔστερήθη.

Διερχόμενοι τὰς ὁδοὺς ἐνδεδυμένοι τὴν στολὴν ἐλάβδα-
νον τὰ νεοκαταταχθέντα στρατιωτάκια τὸ αὐθαδὲς ὕψος τοῦ
στρατιώτου. Εἶδον ἐκεῖ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κόσμου τὰ περιφρο-
νητικὰ βλέμματα τῶν δεσποινίδων, τὰ γλυκύτατα τῶν πα-
ραμάνων, τὸν φόβον τῶν μικρῶν ραπτριῶν, αἵτινες ἤλλαζον
πεζοδρόμιον 250 βήματα μακρὰν των, τὴν σκληρότητα
τῶν ἀμαξηλατῶν, οὔτινες, ὅταν τοὺς ἐπλησίαζον ἀπὸ τῶν
ἐν μεγίστῃ πόξῃ καὶ χωρὶς νὰ κινηθῶσι τῆς θέσεώς των, τὸ
φεθερόν «ἔχω ἀγῶγι», καὶ ἐπὶ τέλους, τὸ φοβερώτερον τὴν
κατὰ πᾶν βῆμα συνάντησιν ἀξιωματικῶν, οὔτινες μὲ ἄγριον
λοζὸν βλέμμα τοὺς ἐκάμνον νὰ φέρωσι τοὺς πτωχοὺς δα-
κτύλους τῆς μὲν δεξιᾶς των ἐπὶ τοῦ πηλικίου, τῆς δὲ ἀρι-
στερᾶς ἐπὶ τῆς ραφῆς τοῦ πανταλονίου!!! καὶ τότε ὅλη ἐ-
κείνη ἡ ἱστορία τοῦ λοχίου, τοῦ συσσιτίου, τῆς ἀναφορᾶς
τοῦ τάγματος, ὅλη ἡ φοβέρα τοῦ στρατῶνος διήρχετο ἀ-
στραπηδὸν εἰς τὸν νοῦν καὶ ἡ μελαγχολία κατελάμβανε καὶ
πάλιν τοὺς πτωχοὺς νεοσυλλέκτους.

— Τί διάβολο, λέγει ὁ εἰς πρὸς τὸν συμβαδίζοντα σύν-
τροφόν του, ὅλο καὶ ἀξιωματικοί, μοῦ φαίνεται πῶς ὅλος ὁ
κόσμος εἶνε ἀξιωματικοί.

Ἡ θεὰ των τοὺς ἐπάγωνε, διηυθύνθησαν εἰς τὸ γνωστὸν

Διερχόμενος διὰ μέσου τῶν συναδέλφων ὁ νεοσύλλεκτος,
ἀκούει διὰ καλῶς ὠριστὰς τὰ ἐξῆς:

περιβολάκι της Συνταγματικῆς Πλατείας, τὸ μόνον γλυκὺ τῶν στρατιωτῶν καταφύγιον· ἐκεῖ τῶν ἀξιωματικῶν ἡμπογιά δὲν περνάει, καὶ ἐκεῖ ὁ πτωχὸς στρατιώτης εὐρίσκει ὑποδοχὴν τινα παρὰ τῷ πολυαριθμῷ δουλικῷ τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον ἐσκήνου ἐκεῖ κατὰ σωρούς. Κρυφῇ καὶ ἐνδόμυχος εὐχὴ ἐξεχείλισεν ἐκ τοῦ βάθους τῆς καρδίας τῶν ὑπὲρ τῆς εὐδοώσεως τῶν νήσων Ἀνδρου καὶ Τζιάς, ἐν ὅλῃ δὲ τῇ στρατιωτικῇ τῶν μεγαλοπρεπειᾶ ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν κατάντησιν τινα!

Ἐυσαρκὸς τις παραμύνα ἰδοῦσα αὐτοὺς στρέφεται χαριέστατα καὶ ξερογλύφουσα:

— Τοῦλάχιστον νὰ ἔταν κἀνένας ἀπὸ σᾶς Δεκανέας . .

Ἡ τετάρτη ἐπλησίαζε καὶ ἔπρεπε νὰ σπεύσωσιν εἰς τοὺς στρατῶνα. Οἱ πόδες ἔκαμον πτερὰ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων. Κατέφθασαν κἀθιδροὶ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐπιλοχίας τις ἐφάνει στεντωρεῖα τῇ φωνῇ:

— Εἰς γραμμὴν!!

Ἐμβῆκαν εἰς τὴν γραμμὴν. Δεκανεὺς τις διωρίσθη προγυμναστής τῶν, τοὺς ἔβαλε κατ' ἀνάστημα καὶ ἀρχίζει τὴν θεωρίαν:

— Ὁ στρατιώτης τοὺς λέγει εἶνε στρατιώτης, δὲν εἶνε παῖζε γέλα, ὁφείλει ὑπακοὴν τυφλὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους του, καὶ ἀνωτεροὶ του εἴμεθα ἡμεῖς· νά! ἐγὼ λόγου χάρι εἰμαι ἀνώτερος καὶ τῶν τεσσάρων σας. Ἀμα σᾶς διατάξω προσοχὴ θὰ μείνητε ὅλοι ἀκίνητοι, μακάρι ὁ κόσμος νὰ χαλάῃ πίσω σας· ἔως ὅτου ἀκούσετε παύσαι! θὰ μένετε ἔτσι ἀκίνητοι καὶ δὲν θ' ἀρίνετε τὴν γραμμὴν, ἔστω καὶ ἂν ἔχητε τὴν πλεόν μεγάλην φυσικὴν σας ἀνάγκην! Εἰσθε μηχανεὲς ἐδῶ καὶ ὄχι ἄνθρωποι. Μὲ τὸ ἐμπρὸς μᾶς θὰ βαδίζετε κατ' εὐθείαν ἀρχίζοντες μὲ τὸ ἀριστερό σας ποδάρι καὶ θὰ προχωρῆτε ἀδιάκοπα ἔως ὅτου ν' ἀκούσητε ἀλτ, ἂν δὲ δὲν ἀκούσητε ἀλτ θὰ βαδίζετε ἐμπρὸς, πάντα ἐμπρὸς, ἔστω καὶ ἂν πρόκηται νὰ πέσητε καὶ οἱ τέσσαρες εἰς κἀνένα λάκκον.

Ἐστάθη ὀλίγον, ἔπειτα θεωρῶν αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον καὶ ὥσαν νὰ ἐμάντευε τὰ διατρέχοντα ἐν τῇ ψυχῇ του, ἐξηκολούθησε μὲ ὕψος γλυκύτερον τὴν διδασκαλίαν του.

— Αὐτὰ ἔχω νὰ σᾶς πῶ. Τώρα ἂν καμμιὰ φορὰ θυμώσω καὶ ἔρῳσιν κἀνένας σας νὰ μὴ τὸ πάρη κατὰκαρδα, διότι δὲν τὸ κάνουν ἀπὸ κακία μας, εἶνε τοῦ χαρακτῆρος μας. Οὐ μόνον μὲν πέντε λεπτά καὶ ἔπειτα πάλι γινόμεσθε ἀνάγκη. Φθάνει νὰ προσέχητε, διότι, ῥε παιδιὰ (κλητικὴ προσφώνησις) καὶ τὸ στρατιωτικὸ εἶνε μιὰ ἀπόφασις· σ' ἐκράξεν ἡ πατρίδα σου; ἐπῆγες· κάμε τὰ χρέη σου καὶ ὑπομονή· ἔτσι θὰ σᾶς ἀγαπήσωμε καὶ ἡμεῖς καὶ σεῖς θὰ μᾶς ἀγαπήσετε· φεύγοντες δὲ θὰ θυμᾶσθε κἀποτε τὸν Δεκανέα σας χωρὶς ἔχθριτα. Θὰ ἀγαπιώμασθε δὲ καλλίτερα ἂν ἡ τύχη μᾶς ἐρριχνε καὶ εἰς κἀνὲν τεδῖον, ὄχι ἀσκήσεων, ἀλλὰ τῆς τιμῆς· ἐκεῖ θὰ εἴμαστε ὅλοι μιὰ καρδιά, καὶ τότε βλέποντες ὁ ἕνας πῶς ὁ ἄλλος πέφτει πλησίον του καὶ ἀποθνήσκει ὑπερασπίζων τὴν ἰδίαν θρησκείαν, τὴν ἰδίαν γῆν, τὴν ἰδίαν τιμὴν, τὸν ἐκτιμᾷ, τὸν ἀγαπίζει καὶ γίνονται ὅλοι ἀδελφοί. Αὕτῃ ὅλῃ ἡ φιλαρία θέλει νὰ πῇ, ὅτι τὸ στρατιωτικὸ δὲν εἶνε ἀνυπόφορο πρᾶγμα, εἶνε καὶ αὐτὸ κατὰ τοῦ ἀρμόζει στὸν ἄνδρα, εἶνε ἀνατροφή γιὰ κείνους ποὺ δὲν ἔχουν καὶ συμπλήρωσις ἀνατροφῆς γιὰ κείνους ποῦχουν.

Ἐλάλει ὁ Δεκανεὺς καὶ ἡ ἀνδρική ἐγκάρδιος ἐμιλία του ἤρχιζεν ἀληθῶς νὰ καθαρίζῃ τὴν τόσῃ, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν νεοσυλλέκτων, μαύρην τοῦ στρατιώτου εἰκόνα. Ἡρχι-

ζον νὰ διαβλέπουν ἐν τοῖς προσώποις τῶν ὑπαξιωματικῶν τῶν ἀνθρώπους καλοὺς, ἀγαθοὺς καὶ γενναίους τῆς πατρίδος τέκνα. Ὁ τραχὺς τῶν χαρακτήρ, ὅστις τόσον τοὺς ἐφόβιζε καὶ ἐλύπει, ἦτον ἤδη ὡς ἐκ θαύματος οὐχὶ δυσάρεστος. Παρετήρουν μετὰ περιεργείας τὰς κινήσεις τῶν καὶ τὴν ἐν τῷ στρατῶν ὑπηρεσίαν τῶν, εἰργάζοντο καὶ αὐτοὶ, ὑπήκουον τοῖς ἀνωτέροις, καὶ ἐν ὥρᾳ ἀναπαύσεως ἐκάθηντο φαιδροὶ φαιδροὶ καὶ ἐγευμάτιζον τὸ στρατιωτικὸν τῶν φαγητῶν ἐν ὅλῃ τῇ καλῇ θελήσει καὶ δόρξει. Ἐπειτα αἱ συνομιλίας τῶν, οὐχὶ περὶ τὰ πολιτικά, ἀλλὰ περὶ τὰ στρατιωτικὰ στρεφόμεναι, εἶχε τι τὸ ἀρρενωπὸν ταῦτα πάντα ἐνδομύχως ἐκολλάκεον τὴν φιλοτιμίαν τῶν νεοσυλλέκτων συλλογιζομένων ὅτι αὐτὰ τὰ γενναῖα παιδιὰ ἦσαν συνάδελφοι τῶν.

Ἡ στρατιωτικὴ ζωὴ ἤρχιζε νὰ θέλγῃ, πλὴν δυστυχῶς δὲν ἦσαν ὡς οἱ τέσσαρες αὐτοὶ εὐτυχεῖς οἱ ἄλλοι ἀτυχεῖς νεοσυλλεκτοὶ, εἰς τοὺς ὁποίους οὐδεὶς ἔτυχε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν. Ἐφερον καὶ πάλιν ἔφερον τοιούτους· ἐκάθηντο μελαγχολικοὶ καὶ ἀπογοητευμένοι, εἰς τὰ πρόσωπά τῶν ἐφαίνετο ἐξωγραφισμένη ἡ λύπη καὶ ἡ πάσχουσα φιλοτιμία τῶν. Τοῖς ἐφαίνετο παράδοχος καὶ ἀδικος ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀνωτέρων τῶν, καὶ ἐνθυμούντο μετ' ἐγκαρδίου πόνου τὴν οἰκογένειάν τῶν, τὴν ὁποίαν ἐγκατέλειπον, τὸ χωρὶς τῶν, τοὺς φίλους τῶν· δὲν ἠνένησαν διατὶ οἱ πατρίωται τῶν αὐτοὶ μετὰ τῶν ὁποίων ἡ τύχη τοὺς ἦνως τοῖς ἐφέροντο τόσον σκληρῶς διὰ τὸ παραμικρόν λάθος εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀγνοία τῶν στρατιωτικῶν τοὺς ἔρριπτε, καὶ διατὶ ἡ παραμικρὰ τῶν ἐπιθυμία παρεβλέπετο καὶ ἀπγορεύετο ἀνηλεῶς.

Πειθαρχία!! τοῖς ἔλεγον, καὶ ἡ πειθαρχία ἐκείνη δὲν εἶχε οὐδὲν τὸ ἀνδρικόν· ἦτο ζυγὸς, ἦτο τυραννία. Πειθαρχία ἐκαλεῖτο τὸ καθαρίζειν τοῦ δεινὸς Λοχίου τὰ ὑποδήματα, πειθαρχία τὸ ὑπηρετικὴν λαμβάνειν ὑπηρεσίαν παρ' ἀξιωματικῷ τινὶ καὶ πειθαρχία. . . . la raison se compose de vérités qu' il faut dire et de vérités qu' il faut taire, λέγει κἀπου ὁ Rivarol.

Τοιαύτην εἰκόνα παρουσιάζει εἰς τὰ ὄμματα τοῦ νεοσυλλέκτου Ἕλληνας ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία. Ἡ πειθαρχία δὲν ἐκμανθάνεται εὐκόλως· εὐκολώτερον ἀπομανθάνει τις τὰς ἀσκήσεις ἢ ταύτην· εἰς δὲ τὰ μεσημερινὰ κλήματα ὅπου τὸ γενικὸν πνεῦμα τοῦ λαοῦ εἶνε πολὺ ζωηρότερον τοῦ τῶν ἄλλων, ἡ δ' ἐλευθερία παρὰ τῆς φύσεως αὐτῆς ἐγχαράσσεται, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὰ στήθη τοῦ λαοῦ, τὸ πειθαρχικῶς ἀνατρέφει τὸν στρατιώτην καταντὰ ζήτημα συνηθείας καὶ μακρᾶς στρατιωτικῆς ἀνατροφῆς ἀπόκτημα. Ἡ ἀπότομος καὶ ἵνα εἴπῃ τις ἡ ἀκαριαία μετὰβασις ἐλευθέρου πολίτου ὑπὸ στρατιωτικὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν καὶ πρὸ πάντων πολίτου, ὅστις οὐδέποτε τὴν ἐφροντάσθη, ὅστις οὐδεμίαν ἐξοικείωσιν μετ' αὐτῆς ἔχει, καθότι καὶ τοῦτο ἐκ τῶν γνωστῶν, οἱ νέοι τῶν περισσοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν λαμβάνουσιν ἐκ τῆς παιδικῆς τῶν ἡλικίας ἀμυδρὰν τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων ἰδέαν, εἴτε ἐν τοῖς σχολείοις, ὅπου ἐξασκοῦνται καὶ εἰς τὰ ὄπλα, εἴτε ἐν τῇ ὅλῃ κοινωνίᾳ, ἥτις πρὸ πολλοῦ γινώσκει τὸ dura lex sed lex, ἡ ἀκαριαία λέγουμεν μετὰβασις αὕτη ἐκμηδενίζει ἀκουσίως ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ νεοκαταταχθέντος στρατιώτου, λυπηρὰν δ' ἀπόδειξιν τοῦτον ἐπιμαρτυροῦσιν οἱ ἐν τοῖς γραφείοις ἐκαστοῦ τάγματος κρεμᾶμενοι κατάλογοι τῶν λιποτακτῶν, οἵτινες δυστυχῶς εἰσὶ πλήρεις.

Ἐν τῷ στρατῷ ἡ πειθαρχία δέν νὰ πιέζῃ ὡς ἀσπίς καὶ ὄχι ὡς ζυγὸς, λέγει διάσημὸς τις συγγραφεὺς, καὶ θὰ ἦτον

ὕψους ἔργον ἂν τοιαύτην πειθαρχίαν ἡνόουν τινὲς τῶν δι-
εικούντων στρατιωτικὰ σώματα.

Εὐτυχῶς ἡ Στρατιωτικὴ ἡμῶν Σχολὴ ἡ ἐκπαιδεύουσα καὶ
διαμορφοῦσα ἀληθεῖς στρατιώτας, ἐξάγει κατ' ἔτος νέους,
διὰ τινὰς τῶν νόμιμων εὐσυνειδήτως δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι
εἶνε ὁάσεις ἐν τῷ στρατῷ ἡμῶν. Ἐν τοῖς προσώποις αὐτῶν
διαβλέπει τις εὐρωπαϊὸν ἀξιοματικὸν καὶ οὐχὶ οἰηματίαν,
βαθμοφόρον. Αὐτοὶ καὶ μόνοι διορθοῦσι ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ, τὴν
θέσιν τοῦ πτωχοῦ νεοσυλλέκτου, διὰ τοῦ γλυκεροῦ καὶ εὐγε-
νοῦς τρόπου των. Εἰς αὐτοὺς καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν εὐχαριστή-
ρια διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἣν διὰ τοῦ ἀξιοπρεποῦς τρόπου
των ἐλάβομεν ὅπως θεωρῶμεν τὴν τυχόν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν
ὕπηρεσίαν ὡς ἐντολὴν ἐκ πληρώσεως ἱεροῦ καθήκοντος.

Σόκιν

ΒΟΥΛΗ

Δευτέρα—7 Μαρτίου

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, τῆς ἀριθμοῦς 74 μόνον
νομοσχέδια, ὁ κ. Φιλάρετος, ἀποβλέπει πάντοτε πρὸς τὸν
πολικὸν τοῦ ἀστέρα, πρὸς τὴν συζήτησιν τῆς περὶ πεντα-
μελοῦς ἐπιτροπῆς προτάσεώς του, προτείνει ἐγγράφως ὅπως
αὔριον πρὸ πάσης διατάξεως ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ ἂν πρέπη
νὰ συζητηθῇ προτασσομένη ἡ πρότασις του, καθ' ἣς παρα-
πονεῖται, ὅτι τσαῦται δυσχέρειαι ἀντιτάσσονται, ἐνῶ ἡ
Κυβέρνησις φροντίζει, λέγει, περὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ
τῶν νόμων, καὶ ὅχι περὶ τῆς μᾶλλον κατεπειγούσης φρον-
τίδος περὶ τῶν ἐφαρμοζόντων τοὺς νόμους.

Ὁ ἐπιψηφισθεὶς ἀριθμὸς τῶν νομοσχεδίων δὲν εἶνε πλού-
σιος, ὡς ἄλλοτε, διότι ἐπὶ δύο ἐξ αὐτῶν προκαλεῖται πα-
ρατεταμένη καὶ ζωηρὰ συζήτησις, καταναλίσκουσα τὸν χρό-
νον· ἀλλ' ἀμφοτέρω ὑφίστανται περιέργον τύχην, μετὰ τό-
σον ἐπ' αὐτὸν ἀγῶνα, ἀποσυρθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως,
χολωθείσης ἴσως διὰ τὴν ἀγαν ἐπίμονον καὶ λεπτολόγον ἐπ'
αὐτῶν ἐμμονὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Εἶνε δὲ ταῦτα, τὸ νο-
μοσχέδιον «περὶ τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν
σιδηροδρόμων» καὶ τὸ «περὶ παρατάσεως προθεσμίας δη-
λώσεως γαιῶν καὶ φυτειῶν.»

Ἐπὶ τοῦ πρώτου ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἐκφέρει πυκνὰς
τὰς ἀντιρρήσεις του, εἰς ἃς διὰ πυκνοτέρων φρασίδων, καὶ
εἰς ὕψος οἰοῦναι τηλεγραφικόν, ἀπαντᾷ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δι-
καισύνης. Ἀλλ' ἐπεμβαίνει ὁ κ. Τρικούπης νομίζων πρέ-
πον, ἐγκαταλείποντες τὰς συζητήσεις ἐπὶ τῶν μεταξὺ νο-
μοσχεδίων, νὰ προβῶσιν ἀμέσως εἰς τὰ πολὺ ζυγίζοντα φο-
ρολογικὰ νομοσχέδια.

Καὶ σύμφωνι μὲν, ἀλλὰ διὰ τὴν αὔριον, ὁ κ. Δεληγιάν-
νης, ἐπανίσταται δ' ὁ κ. Χατζόπουλος, ὑποδηλών ἐν τα-
χυλογίᾳ, ὅτι τοῦτο εἶνε ἔμμεσος ματαίωσις τοῦ σκοποῦ τῶν
συζητήσεων, διότι ὁ βουλευτὴς κυρίως μελετᾷ τὰ ἐν τῇ
πρώτῃ σειρᾷ τῆς ἡμ. διατάξεως ἐγγεγραμμένα, καὶ τοιαῦ-
ται προτάσεις συντελοῦσιν εἰς τὸ ἀφαιρεῖν τὴν σπουδαιότη-
τα τῶν ἐργασιῶν.

Μετὰ τινὰς δὲ ὁμοίας φύσεως, ἀλλὰ μακροτέρας παρατη-
ρήσεις καὶ τοῦ κ. Σωτηροπούλου, ὁ πρωθυπουργὸς παραδέ-
χεται τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διότι, λέγει, εἶνε
δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ νὰ ἐμιλῇ ὅσῳ θέλει.

Καὶ οὕτως ὁ κ. Χατζόπουλος συνεχίζει τὴν συζήτησιν,
ἐπιτιθέμενος ἐρωμενέστερον κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, μεθ' ὃ
ὁ κ. Ράλλης ἐν ἀγανακτήσει δηλοῖ, ὅτι τὸ ἀποσύρει, ὡς μὴ
ἐννοούμενον καὶ παραγνωρίζομενον, καὶ οὕτω παύει πᾶσα
περαιτέρω ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου προμνημονευθέντος νομοσχεδίου ἡ συ-
ζήτησις εἶνε πολυπλοκωτέρα, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον οἰκογενεια-
κὴ. Πολλοὶ βουλευταὶ συγκροτοῦσιν ἐμιλητικὴν καρτάδα,
ἄλλοι ἐπὶ τοῦ βήματος, ἄλλοι ἀπὸ τῆς θέσεώς των καὶ ἄλ-
λοι περιπατοῦντες. Διακρίνεται ἡ φουστάνελλα τοῦ κ. Στε-
φανοπούλου καὶ οἱ θυμοὶ τοῦ κ. Δημητρακάκη. Ἐπὶ τῶν ἀ-
φορώντων τὴν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν μνημονεύομεν
τὰς ἐπανειλημμένας παρατηρήσεις τοῦ κ. Δεληγιώργη.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Παλαμίδης ὑποβάλλει
νομοσχέδιον περὶ συντάξεως εἰς τὰς θυγατέρας τοῦ Μεγάλου
Γέρου τοῦ Μωριά, καὶ ὁ κ. Καραπάνος ἐμιλεῖ τινα καὶ κα-
λὰ περὶ ἀρχαιοτήτων. Μετὰ ταῦτα ἐπαναλαμβάνεται ἡ μυ-
στικὴ ψηφοφορία εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου
περὶ ἀπονομῆς συντάξεως τῇ χήρᾳ Κουμουνδούρου, καθ' ἣν
οἱ ἀμειλικτοὶ ἐκεῖνοι 42 μαλάσσονται εἰς 32 μόνον.

Τρίτη—8 Μαρτίου

(Ἐκ τῶν ἐφημερίδων)

Αἱ προσπάθειαι τοῦ κ. Φιλαρέτου ὑπὲρ εὐδωσέως τῆς
προτάσεώς του θραύονται ἤδη κατ' αὐτοῦ τοῦ κ. πρωθυπου-
ργοῦ, ὅστις ἐννοεῖ τὰ πάντα νὰ ὑποχωρήσῃσι πρὸ τῶν φο-
ρολογικῶν νομοσχεδίων. Καὶ οὕτως ἀπορριφθεῖς τῆς προ-
τάσεως τοῦ κ. Φιλαρέτου, καὶ εἰς μάτην ἐπιρριφθεῖς τῆς
διαμαρτυρήσεως τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου διὰ τὴν ἐγκα-
τάλειψιν τῆς χρεσινῆς συζήτησεως ἐπὶ γαιῶν καὶ φυτειῶν,
ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ κ. Τρικούπη,
εἰς τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια, ἐξ ὧν συζητοῦνται γενόμενα
δεκτὰ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τὸ περὶ καπνοῦ καὶ τὸ περὶ
οἴνων. Διακρίνεται ἐπὶ τοῦ δευτέρου ὁ κ. Κωνσταντόπου-
λος ὡς ἐπιστημονικώτερα καὶ ἀναλυτικώτερα ἐπικρίνων τὰ
κατ' αὐτό. Αὔριον θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις τῶν φορο-
λογικῶν ἀπὸ τῆς δευτέρας ὥρας μάλιστα.

Κουτρούλης

ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ ΒΕΛΗ

Καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν πλήρη προλήψεων καὶ ἱερᾶς βλα-
κειας ἀτμοσφαιρὰν μας παρηγωνίζετο ὁ Συνοδινὸς ὡς ποιη-
τῆς, διότι ὡς ἀνθρώπος ὑπεκρίνετο τὸν κυνικόν, καὶ τοῦ ἡρ-
νοῦντο ποιήσιν, αὐτοῦ τοῦ δυναμένου ἐκ τῶν περισσευμάτων
του νὰ μεταδώσῃ ποίησιν εἰς δέκα στιχοιργαίους. Ἠγέρθη
τότε κατὰ τῆς ἀδικίας τιμωρὸς ὁ συγγραφεὺς τῶν Ἀττι-
κῶν Νυκτῶν Βασιλειάδης συλλέξας, ὡς πολύτιμα πετρά-